

מובטלת ששהתה בחו"ל בתקופת הקורונה חויבה להחזיר דמי אבטלה

בשל העדר מסוגלות פיזית לעבוד

הכותבים: משרד גולדפרב זליגמן עורכי דין, מחלקת דיני עבודה

התובעת הוצאה לחו"ל במסגרת משבר הקורונה, וקיבלה דמי אבטלה. לאחר הגשת תביעתה לדמי אבטלה התובעת יצאה לחו"ל. המוסד לביטוח לאומי שלל רטרואקטיבית את זכאותה לדמי אבטלה בגין התקופה בה שהתה בחו"ל, וכתוצאה מכך נוצר לתובעת חוב אצל המוסד לביטוח הלאומי. בית הדין דחה את התביעה ופסק כי על מנת להיות מובטל, על המבוטח להיות מוכן ומסוגל לעבוד בעבודה שהוצעה לו על ידי שירות התעסוקה. לפני הקורונה נדרשו המבוטחים להתייצב פיזית בשירות התעסוקה ומי שלא התייצב לא היה זכאי לדמי אבטלה, אולם בתקופת הקורונה דרישה זו בוטלה בגלל חשש להדבקה וניתנה אפשרות להירשם דרך אתר הלשכה ברישום מקוון. עם זאת, השינוי באופן הרישום לא שינה את הוראות החוק. מובטלים הזכאים לדמי אבטלה הם רק מי שמוכנים ומסוגלים פיזית לעבוד במקצועם או בעבודה מתאימה אחרת, דבר שאינו מתאפשר כשהמובטל שוהה בחו"ל. התביעה נדחתה ונקבע כי לאור העובדה שהתובעת שהתה בחו"ל, היא לא הייתה מסוגלת ומוכנה לעבודה ובשל כך לא הייתה זכאית לדמי אבטלה בגין תקופה זו. התובעת חויבה להשיב למוסד לביטוח לאומי דמי אבטלה בסך של 1,800 ש"ח.

הערה: לפסיקה זו תיתכן השלכה על עובדים בחו"ל הנמצאים בחו"ל בתקופת החירום.

בל (חי') 42084-11-21 מימי אומימה סואעד נגד המוסד לביטוח לאומי, (פורסם בנבו 8.11.2023) בפני כבוד השופטת אילת שומרוני ברנשטיין, נציג ציבור (מעסיקים) מר ערן הורוביץ, נציגת ציבור (עובדים) גב' ורד קאופמן